

τρομπάρω

τρομπάρω, ρ. [<ιταλ. trombare], τρομπάρω. **1.** λέω ή κάνω ανοησίες, βλακείες: «αντί να συγκεντρωθεί στη δουλειά του, κάθετα και τρομπάρει με τον έναν και με τον άλλον». **2.** σπαταλώ άσκοπα τον καιρό μου, δεν κάνω τίποτα, τεμπελιάζω: «όλοι της ηλικίας του έχουν μια δουλειά κι αυτός κάθετα και τρομπάρει». **3.** μαλακίζομαι, αυνανίζομαι: «είναι μεγάλος ηδονοβλεψίας και, την ώρα που παίρνει μάτι, τις πιο πολλές φορές τρομπάρει». Πολλές φορές, συνοδεύεται από χειρονομία με το χέρι να μιμείται τις κινήσεις του αυνανισμού, που είναι μια παραλλαγή των κινήσεων του ανθρώπου που πιάνει το χερούλι της τρόμπας και το κινεί συνεχώς πάνω κάτω για να αντλήσει νερό.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας